

РЕШЕНИЕ

№ 5941

гр. София, 29.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4863** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на В. П. В., срещу Заповед № 517з-2221/ 28.04.2020 г. на Директор Областна дирекция на МВР – С., МВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.2, чл.199, ал.1, т.3, пр.1 и чл.204, т.4 от ЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, издадена при допуснати СПН, нарушена форма на оспорвания административен акт, постановена в несъответствие с целта на закона.

Ответникът – директор Областна дирекция на МВР – С., МВР чрез пълномощник оспорва изцяло жалбата.Претендира присъждане на разноски.

Сътдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че към датата на издаване на оспорената заповед, жалбоподателят заема длъжността младши автоконтрольор I степен в група „Контрол на пътното движение по главни пътища и магистрали“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР-С..

На 10.07.2019 г., за времето от 02,44 ч. до 05,47 ч. на Главен път ПП I-8, изпълнявайки задълженията в наряд, със служебен автомобил ДК [рег.номер на МПС] , оборудван с

АИС ВПК-2, не е проверил изправността и допуска поставен предмет пред камера № 2, монтирана в автомобила, като се пропуска частично светлина.

С писмо рег. № 7855р-7090/2019 г. на Директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР (л.108), Директорът на ОДМВР - С. е бил уведомен, че при преглед на видеофайловете относно изпълнение на Организационно-технологичните правила за работа с АИС „Видеозаснемане на пътен контрол“, било установено, че 10.07.2019 г., за времето от 02,44 ч. до 05,47 ч. на Главен път ПП I-8, изпълнявайки задълженията в наряд, със служебен автомобил ДК [рег.номер на МПС], оборудван с АИС ВПК-2. С резолюция от 24.07.2019 г., писмото е препратено за проверка и доклад на Началник отдел "Охранителна полиция".

Представена е ежедневна форма на отчет за датата 10.07.2019 г., наряда е бил в състав П. П. и В. В.. Прегледани са видеофайлове, за времето, през което наряда е осъществил служебните си функции и е установено закриване на камера 2, с която е бил оборудван служебния автомобил за осъществяване ВПК, с предмет, пропускащ частично светлина. Жалбоподателят възразява резултат от проверката с аргумент, че при започване смяната на наряда, камерите в автомобил не са работили.

Със Заповед № 517з-6235/24.10.2019г. на директора на ОДМВР С., е разпоредено извършването на проверка за изясняване на постъпили данни за извършени дисциплинарни нарушения от служители, във връзка с горесцитираното писмо. Определен е състав на комисията и срок на проверката до 25.11.2019г., който впоследствие е удължен със заповед от 23.12.2019г. до 23.01.2020г. Изискани са файловете, касаещи процесните дати, с които комисията се е запознала на 20.01.2020г., за което е съставен Протокол №517р-1393/21.01.2020г., приобщен към административната преписка и неоспорен. Изготвена е Справка № 517р-1458 от 22.01.2020г. за извършената проверка, като се установява, че след преглед на файловете, находящи се в папка 1204р-5361/2019г. за процесните дати, се потвърждава изложеното в писмото на ДВС – МВР, т.е. че камерата е закрыта, с което е нарушена разпоредбата на т.10, р.ІІ от Указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобили, утвърдени със Заповед № 8121з-1155/01.09.2017г. Не е спорно, че жалбоподателят е запознат с указанията, което е видно и от протокол №1204р-7202/2017г. Съгласно цитирана разпоредба „не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила“.Изискани са обяснения, като със сведение 517р-6146/31.03.2020 заявява, че предмети върху камера №2 не са поставяни, както и че не са му предоставени видеозаписи за запознаване от процесната дата. В сведението и по повод справката, с която жалбоподателя е запознат се сочи, че при започване на наряда ОДЧ – 23 е бил уведомен за неработещите камери и техническо оборудване в служебния автомобил. Върху справката е поставена резолюция от наказващия орган, че приема сведението като обяснение.

Горното е квалифицирано като нарушение по смисъла на чл.199, ал.1, т.3, пр.1 от ЗМВР „небрежност в служебната дейност“, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца до 6 месеца. Справката е докладвана на Директора на ОДМВР – С., който с резолюция от 28.01.2020г. разпорежда да се издаде заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

Жалбоподателят е бил запознат с изготвената справка както и с възможността да направи възражение в срок от 24 часа, за което собственоръчно се е подписал на

последната страница.

С оспорената процесна Заповед № 517з-2221/28.04.2020г. на директора на ОД МВР [населено място], на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.2, чл.199, ал.1, т.3, пр.1 и чл.204, т.3 от ЗМВР е наложено на жалбоподателя дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3. Препис от заповедта е връчен на жалбоподателя на 14.05.2020г. Заповедта е мотивирана и със сигнални писма № 7855р-6305; 7855р-6303; 7855р-7306; 7855р-7090; 7855р-7091 и 7855р-7088 /2019г. и справка №517р-1458/22.01.2020г.

По делото е представена Заповед № 8121з-1155 от 01.09.2017г. на Министъра на вътрешните работи, с която са утвърдени Указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобили. Технически характеристики и правила за работа (наричани по-долу Указанията). В т.ІІ т.10 е посочено, че "не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила". В т.7 е посочено, че "назначените в наряд служители задължително поддържат предното и задното стъкло на служебния автомобил чисти, като по никакъв начин не намаляват тяхната прозрачност и не поставят прегради пред камерата, монтирана на таблото на автомобила".

Представена е длъжностната характеристика на жалбоподателя, с която е запознат, както и кадрова справка, видно от която започва работа в МВР през 2000 г. По време на службата си в МВР е награждаван и наказван с дисциплинарни наказания.

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. По съществото ѝ съдът, прие че е основателна като взе предвид следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваната заповед е постановена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР.

По силата на чл. 205, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Издаване на заповед за започването му съгласно чл. 208, изр. 1 ЗМВР не е задължително, като в процесния случай дисциплинарното производство може да започне с първото действие по установяване на нарушението с разпоредена от дисциплинарно наказващия орган проверка по чл. 205, ал. 2 ЗМВР. Същата приключва с изготвяне на писмена справка, с която служителят се запознава срещу подпис и дата. Едва след това нарушението се установява по реда на чл. 206 ЗМВР. Тази нормативна хронология показва, че проверката по чл. 205, ал. 2 ЗМВР, изготвянето на справката с резултатите ѝ и запознаване на служителя с нея трябва да предхождат даването на негови обяснения пред наказващия орган по чл. 206, ал. 1 ЗМВР и издаването на дисциплинарната заповед. Смисълът на тази поредност е служителят да може ефективно да се защити чрез обяснения, след като е запознат с констатациите от проверката по чл. 205, ал. 2 ЗМВР, включително като ангажира допълнително доказателства, а наказващият орган да се произнесе след цялостно попълване на дисциплинарната преписка. Тези изисквания са спазени, като незапознаването на жалбоподателя със заповедта за проверката не съставлява

съществено нарушение на производствените правила.

От преписката се установява, че е спазена разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша служителя или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. По делото е приложено писмено сведение от жалбоподателя, имащо характер на обяснение, дадено след издаване на справка, въз основа на която е издадена и процесната заповед. Справката очертава всички фактически и правни основания, въз основа на които е издадена заповедта и жалбоподателят е бил запознат с нея и е могъл да изложи своите обяснения. Тези сведения/ обяснения по справката са били приети от органа, като върху тях е поставена резолюция, поради което е спазена законовата процедура.

Съгласно чл.194, ал.1 ЗМВР държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените в този закон дисциплинарни наказания, а съгласно ал.2, т.1 на чл.194 като вид дисциплинарно нарушение е определено неизпълнение на разпоредбите на този закон и издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, зам.министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Наложено на жалбоподателя наказание „писмено предупреждение“ е регламентирано в чл.197, ал.1, т.2 от ЗМВР, което се налага за небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед.

Жалбоподателят е наказан за извършено от него нарушение на т. 10,р.II от утвърдените Указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобили, технически характеристики и правила за работа, повеляваща че "не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила“.

В конкретния случай е налице неяснота относно извършеното от жалбоподателя нарушение. От една страна в заповедта се твърди, че жалбоподателят „не е проверил изправността на техническата система на автомобила, оборудван с ВПК и допуска поставен предмет пред камера №2, пропускащ частично светлина“, което съответства на нарушение на т.7, р.II от Указанията. Същевременно се сочи, че жалбоподателят е извършил нарушение на т.10, р.II като не е изпълнил задължението си „да не допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила“. Не става ясно какво именно е приел наказващият орган за извършено нарушение – неизвършване на проверка на състоянието на камера №2 или пък допускането на поставяне на вещи върху арматурното табло, което е довело до препятстване правото му на защита да разбере в какво точно е обвинен. Освен това, за да се формира извод за доказаност на нарушение на служебната дисциплина, актът трябва да съдържа конкретни данни относно времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. От събраните по делото доказателства не се доказва по безспорен и категоричен начин, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение. Няма спор, че на посочените дати той е бил в наряд с колегата си К., като не са установени от дисциплинарно наказващия орган конкретните действия/бездействия на всеки от двамата, за да може да се направи извод по какъв начин жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение. Предвид личния характер на дисциплинарната отговорност и без твърдения за съучастие, не е допустимо двамата служители да бъдат наказани за едно и също деяние. Поради изложеното, правилно е твърдението на жалбоподателя

за допуснато нарушение на чл.59, ал.2, т.4 АПК, като съдът намира, че органът на когото е доказателствената тежест не е доказал извършването на вмененото нарушение именно от жалбоподателя.

Съдът намира, че нарушението на служебната дисциплина е квалифицирано по чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР във формата на неизпълнение на заповед на министъра на вътрешните работи и одобрените с нея указания, като за прецизност следва да се отбележи, че в случая се касае за неизпълнение на служебни задължения (чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР), установени с утвърдените с министерската заповед указания.

Основателно е и твърдението за допуснато нарушение на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, касателно формата на вината, сочена в оспорваната заповед. За съда не е ясно, как ДН прави извод за умишъл на дисциплинарното нарушение. Напротив няма обсъждане на възражения на наказаното лице, че видеосистемата е била неизправна, включително и проверка по уведомяването на ОДЧ, за времето, в който според ДНО жалбоподателят е нарушил служебните си задължения.

Предвид горното съдът намира, че оспорената заповед следва да бъде отменена, като незаконосъобразна, постановена в нарушение на административно производствените правила и материалния закон.

Искането на жалбоподателя е за отмяна на оспорваната заповед с всички законни последици от това. В жалбата няма изрично искане за присъждане на разноски. Жалбоподателят не е взел участие в процесуалните действия по делото, нито лично, нито чрез пълномощник, при осигурена и дадена възможност за това от съда. При липса на изявление за присъждане на разноски, такива не се дължат.

Съдът,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 517з-2221/28.04.2020г. на Директора на ОД МВР [населено място], с която на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.2, чл.199, ал.1, т.3, пр.1 и чл.204, т.3 от ЗМВР на В. П. В. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от 3 месеца.

Решението е окончателно.

Съдия